

beslutning, som vedtages om lidt, i sammenhæng med Danmarks fremtidige placering i EU.

Kl. 18.10

Desværre har det været umuligt at få en diskussion om de afgørende spørgsmål med regeringen, for den vil jo ikke diskutere. Statsministeren vil ikke deltage i tv-debatter med os andre. De svar, vi har fået på spørgsmålene, er de rene vittigheder. Det har været umuligt at få en ordentlig diskussion i gang. Vi har fra de borgerlige ordførere fået monomane udtalelser, gentagelser af udtalelser, som jo helt åbenlyst er udformet af forskellige spindoktorer i regeringen og regeringspartierne uden saglig substans, uden noget indhold. Derfor har det jo i den forstand også været en deprimerende debat her i dag.

Men o.k., det er sådan, dansk udenrigspolitik bliver udformet i øjeblikket. Man har flertallet med Dansk Folkeparti, og man bruger flertallet. Det er selvfølgelig regeringens demokratiske ret, men det er indlysende, at det vil få vidtrækkende konsekvenser for den langsigtede danske udenrigspolitik.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Helge Adam Møller som privatist. Der er op til 5 minutters taletid. Man behøver ikke at bruge alle 5 minutter, hvis man ikke har noget at sige.

Helge Adam Møller (KF):

Tak for det formand.

Se, når man har fulgt debatten gennem de sidste 9 timer, kunne det lyde som om, at det, vi diskuterer her i dag, er, om Saddam Hussein skal angribes eller ej. Jeg vil godt minde om, at invasionen nu har været i gang i næsten 2 døgn. I øjeblikket overgiver irakiske soldater sig i stort tal, og det kan vi vel forhåbentlig alle sammen glæde os over, for det er jo med til at afslutte krigen hurtigt.

Jeg håber også, at Saddam Hussein bliver fanget, langt hellere, end at han bliver dræbt, for bliver han fanget, kan han ved en domstol stilles til ansvar for sine handlinger. Og det bliver jo ikke en vanskelig retssag, for hans handlinger, brutale, afskyvækkende og rædselsvækkende, er jo godt dokumenteret, simpelt hen fordi han igennem hele sin regeringstid har ønsket, at så mange irakere som muligt skulle se og høre om de rædsler, han foretog sig, for at andre ikke satte sig op imod ham.

Derfor er langt de fleste af alle de grusomheder, han har begået siden midten af 1960'erne, optaget med fuldt blus på de irakiske tv-kameraer. Lad mig minde om, at da forgængerdiktatoren blev bragt til fald, blev han og hans hustru ført ind i et tv-studie, og de blev myrdet; der var fuldt blus på kameraerne. I to døgn kunne den irakiske befolkning i deres tv se de gennemhullede lig blive hånet, forulempet og sparket på.

Efter det seneste kup, som endegyldigt bragte Saddam Husseins Baathparti til magten – det var i 1968 – blev 17 personer hængt offentligt i specialbyggede galger på Frihedens Plads i Bagdad til skræk og advarsel. Vi var mange, der så det i går aftes i dansk tv, andre var ude at demonstrere, så de oplevede det desværre ikke.

Da Saddam endelig trådte frem på scenen som den ubestridte hersker i 1979 efter årene som vicepræsident, spionchef og landets egentlige magthaver, foretog han jo en dramatisk udrensning i offentligheden. Flere hundrede medlemmer af Baathpartiet, hans eget partis inderkreds, blev kaldt sammen.

De sad bænket i en meget stor sal, mens Saddam Hussein sad oppe på et podie rygende på en stor cigar, og uden at forhaste sig begyndte han så at remse navnene op på hver enkelt af de ca. 300 medlemmer fra hans eget parti: Kan man stole på Ali, kan man stole på Muhammed, kan man stole på Ismai? Efter hvert navn, han nævnte, svævede svaret uheldsvangert i luften, indtil han selv besvarede det med et ja eller et nej. Og var svaret nej, trådte hans sikkerhedsfolk frem fra kulissen og førte forræderen væk. De fleste blev tortureret og hurtigt likvideret, andre sad i fængsel i årevis, enkelte slap ud efter at have været underkastet frygtelig tortur.

Jo, alle kender denne handling, jeg lige har beskrevet, for vi har kunnet læse om den gang på gang de sidste par måneder i danske og udenlandske aviser. Der er nok nogle af os, der har spurgt, om det nu var lidt overdrevet, men i går aftes kl. 21.00 kunne vi igen se det på tv, hvor han sad og nævnte navnene, og hvor de blev ført ud. Billede for billede, og de har været sendt mange gange også i irakisk tv.

Nu kan jeg se, at tiden ikke tillader mig at nævne flere ting, så lad mig hoppe over til slutningen:

Se, om lidt skal vi stemme, og vi er 179 i det her Folketing. Mange af os har børn, nogle har børnebørn, nogle har den glæde til gode. Men jeg håber, at hver enkelt kigger ind i deres eget hjerte og ind til samvittigheden og siger: Skal vi